

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XVIII. De Libello famoso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

III.

Libellus est iudicii fundamentum, ad quod omnes actus regulari debent. Scacc. de iud. caus. civil. cap. 5. n. 25. Præcipue locum habet hæc regula in actis principalibus veluti litis contestatione, probatione, & sententia. Latè & eleganter eam explicat Summus Jctus Carpoz. decis. 49. n. 15. & seqq. ubi ostendit ejus utilitatem & effectum, quod nempe iudex non debeat attendere, quæ in termino probatorio deducuntur, nisi venerint in libellum conventionis, quia iudicem debere formare sententiam ex intentione Actoris & responsione rei: licet partes clausula salutari, se omni meliore jure id petere, usæ sint.

CAP. XVIII.

De Libello famoso.

Quoties injuria literis comprehensa speciale delictum non continet, toties libellus non est famosus, sed dicitur injuria scripta.

Ratio: quia formalis differentia libelli famosi ab injuria scripta consistit in specialis & notabilis delicti imputatione. Est igitur saltem injuria scripta, si quis ad infamiam alterius cornu vel aliud quid pingat in janua ejus. Carpz. in prax. Crim. q. 98. num. 54. secus si quis homicidii vel adulterii alterum incuset.

CAP. XIX.

Liberalitas, Liberalis.

v. supra Donatio.

Axioma I.

Liberalitas virtutum omnium est gratissima. Polycrates lib. 8. cap. 15. ad dilectionem enim & amicitiam homines facit promptissimos Azeved. ad constit. Hispan. lib. 5. tit. 9. n. 1. Joh. Roding. de jur. Majest. verb. largum. n. 4. Rayn. Corfet. de indag. jur. lib. 3. cap. 13. n. 13. Thomas Actius de Lud. Scachor. quest. 11. n. 3. Nolden. de stat. nobil. cap. 2. n. 30. §. 5. & consistit in animi voluntate ab avaritia aliisque vitiis libera, laudem donanti tribuens, Pacian. conf. 112. n. 23. gloss. in l. 1. verb. liberalitatem. ff. de donat. Excitat magis ad obsequia, quam ad insolentiam, l. 1. vers. nam qui. C. de revoc. donat. Just. Mejer. in disp. de donat. simpl. thes. 93. siquidem ex hac cognoscitur nobilitas ac summi Principis generositas, cap. 1. de don. Vult. 3. conf. Marpurg. 35. n. 89. Uti igitur Imperialis fortuna omnes supereminet alias: Ita oportet principales liberalitates culmen habere præcipuum, l. cum multa 7. C. de bon. quæ liber. Unde Baldus in l. 5. in legatis. in fin. C. ad Leg. Falcid. ait proprium Principis esse, quod sit liberalis & graciosus, l. 1. in fin. C. de Caduc. toll. Dec. in cap. 1. num. 36. extr. de probat. & præclare Titus Imperator, non oportere quemquam è facie & sermone Imp. tristem recedere; nuper etiam Romæ in monte Qvirinali & foro Trajani inventa sunt multa marmoris frusta, variis signis cæolata, in quorum uno hic erat titulus: POTEN-

TISSIMA DOS IN PRINCIPE LIBERALITAS ET CLEMENTIA; prout refert Bartholom. Martian. in Topograph. urb. Rom. lib. 4. cap. 22. add. & Tiraquell. de nobilit. cap. 37. num. 40. Conf. Arg. 1. conf. 24. n. 61.

II.

Liberalitatem captiosam interpretatio prudentum semper fregit, l. 5. ff. de transact. Gædd. 3. conf. Marp. 26. n. 66.

III.

Liberalitas sua nemini debet esse damnoſa, l. si vir. 3. ff. pro donat. nec ullus ex liberalitate sua inops factus periclitari debet, l. ne liberalitate 50. ff. de re judic. ideoque mitius agendum est cum his, qui ex liberalitate sua conveniuntur, ne beneficium fiat ipsis onerosum, per l. 62. ff. de edilit. edict. l. 7. ut legat. nom. cav. Mynf. cent. 5. observ. 36. num. 2. Coll. Jur. Arg. in tit. usufr. quædam, cav. 1b. 3. aliquando tamen liberalitas impunè non exercetur, quoties scilicet mali exempli causa est, l. 5. C. de metat. lib. 12. add. Carpoz. 4. conf. 53. n. 6. & 13.

IV.

Liberalitas nolenti non acquiritur, nec liberalitas in alium collata reputatur & præsumitur ex antecedente profectâ l. nec adjectis 9. ff. pro soc. quod intellige, si scilicet talis donatio non esset prohibita, Costal. ad d. l. 9. pro soc. sicuti etiam nec liberalitas ex multiplici servitii præstatione cum diuturnitate temporis conjuncta, maxime ubi adest qualitas personæ, sed potius ex causa debita servitium esse præstitum præsumitur, Baldus & Alvarot. cap. 1. §. si verò quid sit investit. Alex. in preclud. feud. col. 17. vers. 15. Bald. in l. si certis annis. colum. ult. Cod. de pact. Henning. Gæden. conf. 5. de probatione aliis 48. n. ult.

V.

De alieno largiri liberalitas non est. Unde proverbium: De tuo largior puer. Fundamentum tamen hujus regulæ vide in l. 83. de V. O. Elegans exemplum occurrit in officialibus, qui ex corio alieno (ut dicunt) & fisco Principis liberales esse non debent, vid. l. 1. f. 10. & ib. Hottom. l. 4. de decret. ab cred. ju. furti enim species est, ex alieno beneficii debitorem acquirere, inquit Jctus in l. 54. §. 1. ff. de fur. Hinc magistratui prohibitum sine principis consensu salaria constituere. Perez. in l. un. C. de præbend. salar. n. 1. hinc Marcianus aurum & argentum in plebem spargere consiliis prohibuit, ne aurum populi captando patrimonium exhaurirent l. 2. C. de Consul. Justinianus autem iis Nov. 105. cap. 2. permittit, cum restrictione tamen ad monetam argenteam minutam, & ad certa tempora. Perez. C. de Consulib. n. 16. seqq. quæ permissio tandem à Leone in Nov. 94. iterum sublata penitus est.

VI.

Largitiones faciendæ à principe in bene meritos, sed cum mensura. Perez. C. de Canon. Largit. tit. num. 12. sic enim Imperatores Romani quotidie magnam quantitatem annonæ inter cives distribuiebant, ut & inter scholares armaturarum l. fin. C. Locati l. 1. 2. C. de annon. civilib. hodie tales panes in milites distribuuntur. Debet autem